

Scris de srstanescu pe 15 noiembrie 2021, 11:20

Declanseaza Putin un razboi?

Putin probabil. Desi atat partenerii nostri din Statele Unite, cat si cei din Marea Britanie ne-au avertizat, atat pe noi, cat si pe polonezi, cei doi piloni regionali ai flancului sud-estic, ca s-au acumulat destul de multe semnale care indica faptul ca Rusia se pregateste sa atace Ucraina. Iar autoritatile de la Bucuresti se arata la randul lor ingrijorate. si solicita o implicare mai masiva a dispozitivului Statelor Unite de aparare a frontierei cu UE. Sa intram in detalii.

Este adevarat si fapt de acum dovedit ca forte relevante ale Armatei 41 a Federatiei Ruse sunt deplasate si in prezent stationeaza la frontiera cu Ucraina, desi Armata 41 are „domiciliul” in cu totul alta parte a Federatiei Ruse. si este la fel de adevarat ca zilele trecute Armata 1 de tancuri de garda a coborat si ea duduind din senile din trenurile care au adus-o de la granita de Vest a Rusiei. in plus, dupa exercitiile militare de amploare, care din nou au ingrijorat intreaga lume, organizate de Federatia Rusa in vara acestui an tot la granita cu Ucraina, o buna parte din tehnica de lupta nu a fost retrasa, ci a fost lasata la fata locului. Nici retorica responsabililor de la Kremlin nu este mai putin belicoasa. incepand cu Vladimir Putin si continuand cu alte personalitati de la conducerea Federatiei Ruse, ni se atrage atentia ca Federatia Rusa este supusa unor grave provocari, atat la granita ei de Vest, cat si in Marea Neagra. si, in plus, Kremlinul protesteaza in forta impotriva prezentei in Ucraina a unor echipamente si a personalului militar NATO. si considera ca aceasta reprezinta in sine un atentat grav la securitatea Rusiei.

Daca privim si analizam lucrurile dintr-o singura perspectiva, utilizand argumentele de mai sus, carora li se pot adauga si altele de aceeasi natura, nu ajungem prea departe. si nu avem decat o jumatate din imaginea de ansamblu. intrucat sunem extrem de interesati sa anticipam in mod corect existenta unui pericol real, suntem obligati sa luam in calcul si cealalta jumatate a realitatii geopolitice si factuale. Sa o facem. Este cat se poate de adevarat ca NATO a desfasurat pe teritoriul Ucrainei atat tehnica de lupta cat si specialisti. Acest fapt excede competentele aliantei nord-atlantice. Pentru ca Ucraina nu este un stat membru. Este adevarat ca, intr-un trecut nu prea indepartat, Washingtonul s-a hazardat in a anunta ca exista perspectiva ca atat Ucraina, cat si Georgia sa devina membre ale organizatiei. Poate ca a fost doar un balon de incercare. Pentru ca, intr-adevar, un asemenea pas este de natura sa alerteze la maximum Federatia Rusa, care s-ar simti astfel incercuita si, mai mult decat atat, luata cu asalt. Motiv pentru care Kremlinul a si reactionat ferm in mai multe randuri. Statele Unite insa sunt blocate in finalizarea unui asemenea

demers, daca chiar este luat in serios, intrucat, conform pactului NATO, in aceasta inca cea mai puternica asociere militara a lumii, nu pot fi acceptate state care nu au raporturi de buna vecinatate cu entitati non-NATO. Sa ne amintim ca, inainte de a fi primita in NATO, Romania a trebuit sa incheie acorduri de buna vecinatate atat cu Ucraina, cat si cu Republica Moldova si Ungaria. Nici Georgia si cu atat mai putin Ucraina nu sunt intr-o asemenea situatie. Care este totusi marul discordiei?

Marul discordiei este posibil sa fie chiar Romania, ale carei autoritati se declara azi atat de alarmate. Din doua motive. Primul motiv este ca, in luna decembrie a anului trecut, autorizat fiind de catre Klaus Iohannis, cu certitudine si de catre Guvernul de atunci, dar nu si de catre Parlament, care a fost in totala necunostinta de cauza, Nicolae Ciuca a semnat la Kiev un tratat cu Ucraina care prevede, atentie, intre altele si acordarea de asistenta militara. Statele Unite au jucat atunci o carte pe mana Romaniei. si o joaca si astazi. Pentru ca o serie intreaga de echipamente militare primite pe parcursul acestui an de catre Ucraina au fost oferite prin intermediul direct al Armatei Romaniei. in consecinta, noi am devenit o tinta politica a Moscovei si, la o adica, ne-am putea transforma si intr-o tinta militara. Daca ne transformam intr-o tinta militara, e clar ca primele lovituri executate de armata Federatiei Ruse le vom vedea la Deveselu, unde avem instalat faimosul scut antiracheta, si la Constanta, unde exista instalate baze militare americane.

Al doilea motiv care ne poate transforma intr-un stat tinta este Marea Neagra. Federatia Rusa a simulat o preluare prin anexare pasnica a Peninsulei Crimeea, intre altele sau in primul rand pentru a-si exercita un control mai puternic asupra Marii Negre, pe care de-a lungul istoriei s-a tot straduit sa o transforme dintr-un lac turcesc, intr-un lac rusesc. Conventia de la Montreux din 1928 acorda, atentie, Uniunii Sovietice, entitatea statala de atunci, si Turciei dreptul de a detine cea mai mare parte a echipamentelor militare navale in Marea Neagra si, in anumite limite, mult diminuate, au dreptul de detine nave militare si submarine si celelalte state riverane. Conventia de la Montreux este depasita. Un actor important, Uniunea Sovietica, a disparut. Iar la Marea Neagra au aparut alti doi jucatori, Ucraina si Georgia, care, in mod straniu, legal vorbind, nu au niciun drept. Celelalte flote militare ale lumii pot, prin notificari, in perioade strict delimitate de timp si cu efective reduse, sa patruleze prin Marea Neagra. Tratatul de la Montreux fiind depasit, dar inca in vigoare, Statele Unite, in mod direct si indirect, prin NATO, incearca, impreuna cu aliatul ei strategic, Romania, sa execute cat de des posibil cate un balet militar de anvergura in Marea Neagra. Sunt exercitii militare care ii scot din minti pe mai marii armatei Federatiei Ruse. De altfel, Romania urmeaza sa fie dotata cu patru submarine extrem de performante, dintre care initial vor fi achizitionate doar doua. Patru ar fi cifra optima, pentru ca asta ar permite ca doua submarine sa patruleze permanent, in timp ce alte doua raman de rezerva. Pe masura ce relatiile dintre Federatia Rusa si Turcia, stat NATO, devin din ce in ce mai apropiate, mai ales in domeniul politic si al achizitiei de catre Ankara a armamentului rusesc, creste si pericolul ca la o adica Stramtoarea Dardanele sa fie inchisa. Cand si daca se va intampla asa ceva, rivalitatea la Marea Neagra va fi transata in favoarea Rusiei.

Acum avem o imagine ceva mai exacta asupra perspectivei de a suporta un conflict militar major, a carui tinta principala ar urma sa fie Ucraina, si cu pericolul ca o alta tinta colaterala sa fie Romania. si sa nu ne amagim. Faimosul Articol 5 din Tratatul NATO, care consacra principiul „toti pentru unul, unul pentru toti”, in sensul ca NATO se pune in miscare si intervine cu toata forta, daca un membru al sau este supus unei agresiuni din directia unui stat non-NATO, nu ne pune in

realitate la adăpost. Pentru că, stimati cititori, acest Articol 5 nu a fost activat în toată istoria NATO decât o singură dată, și atunci în mod total eronat, când, în urma atentatelor de la 11 septembrie, statele NATO au pornit un război împotriva Afganistanului. Deși, între timp, situația s-a lămurit. Nu Afganistanul atacase Statele Unite, ci o organizație teroristă. În rest, în nicio altă împrejurare, Articolul 5 din Tratat nu a fost activat. Iar pentru a fi activat, mai e necesar ca și Parlamentele statelor membre NATO să-și dea acordul. Ar trece zile bune de la declanșarea unui atac împotriva României, până când statele NATO s-ar putea organiza și ar putea interveni în mod eficient. Cu toate acestea, este foarte greu de presupus că Putin, un excepțional jucător de șah politic, va sări calul și va risca să se angajeze într-o luptă care, în final, va fi cu totul și cu totul inegală. E bine să ne înținem, dar nu prea mult, și nu are niciun rost ca noi, cetățenii României, să intrăm în alertă și să avem insomnii la gândul că, peste cele cinci crize pe care le traversăm, s-ar mai putea suprapune și un război.

ADRESA: <http://crct.ro/nyls>